

Sygn. akt: X C 1306/16 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Maria Żuchowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Elżbieta Jakubowska

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2016 r. w Toruniu

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. przeciwko M. N.

o zapłatę

orzeka:

I. oddała powództwo,

II. zasądza od powoda B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. na rzecz pozwanej M. N. kwotę 2417 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 1 lutego 2016 r. powodowy B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanej M. N. kwoty 7810,85 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Uzasadniając żądanie, powołał się na nabycie od (...) Banku SA wierzytelności przeciwko pozwanej z tytułu umowy kredytu odnawialnego z dnia 20.01.2007r. Wyjaśnił, że na dzień 23.12.2015 na dług pozwanej składały się: 5277,24 zł tytułem kapitału, 2501 zł tytułem odsetek i 32,61 zł tytułem kosztów.

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym dnia 10.03.2016., X Nc 780/16, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Toruniu orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Wskazany nakaz zapłaty pozwana zaskarżyła sprzeciwem, w którym podniosła zarzut niewykazania istnienia roszczenia zarówno w zakresie należności głównej jak i w zakresie należności ubocznych, zarzut niewykazania przejścia na powoda oraz zarzut przedawnienia.

W odpowiedzi na sprzeciw, powód nie ustosunkował się do podniesionych zarzutów oraz nie przedłożył żadnych dodatkowych dokumentów na odparcie zarzutów. Na termin rozprawy nie stawiała się żadna ze stron, nie żądano uzupełnienia postępowania dowodowego.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 20.01.2007r. pozwana M. N. zawarła z (...) SA w W. umowę kredytu odnawialnego.

Dowód: umowa z dnia 20.01.2007r. – k. 12-12v,

Umowa została wypowiedziana w dniu 18.06.2010r.

Dowód: załącznik do umowy cesji – k. 11

B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w G. na podstawie umowy z dnia 01.06.2015 r. nabył wierzytelności od (...) spółka akcyjna w W., w tym wierzytelność wobec pozwanej.

Dowód : Umowa przelewu wierzytelności – k. 14-14v,

- załącznik do umowy cesji – k. 11,

W dniu 23.12.2015r. powód wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych, z którego wynikało, iż powód nabył od (...) Banku SA wierzytelność wobec pozwanej z tytułu umowy z dnia 20.01.2007r. w łącznej wysokości 7810,85zł, z czego należność główna wynosiła 5277,24 zł, odsetki 2501,00 zł oraz koszty w kwocie 32,61 zł

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu – k. 19

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dołączonych do akt sprawy dokumentów. Dokumentom tym Sąd w pełni dał wiarę, ponieważ układały się w logiczną całość, a ich prawdziwość nie była w żaden sposób kwestionowana przez strony.

Spór w przedmiotowej sprawie dotyczył zasadności dochodzonego roszczenia wobec podniesienia przez pozwaną zarzutu niewykazania roszczenia, braku legitymacji czynnej po stronie powoda i zarzutu przedawnienia.

Na wstępie wskazać należy, że zarzuty niewykazania roszczenia i niewykazania przejścia należności na powoda okazały się niezasadne. Powód do pozwu dołączył zarówno umowę pozwanej z pierwotnym wierzycielem, która stanowiła źródło zobowiązania, jak i umowę przelewu wierzytelności wraz z załącznikiem, która potwierdzała nabycie wierzytelności przez powoda.

W ocenie Sądu jednak, zasadny okazał się podniesiony zarzut przedawnienia.

Zgodnie z art. 118 k.c., jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Strona powodowa zawarła umowę, której przedmiotem była wierzytelność przysługująca pierwotnie bankowi, a zatem związana z działalnością gospodarczą.

W ocenie Sądu, zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwaną należy uwzględnić. Jak wynika z uchwały Sądu Najwyższego o sygnaturze III CZP 29/16 z dnia 29 czerwca 2016 r., którą Sąd w pełni podziela, „nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności (art. 123 § 1 pkt 2 k.c.). W uchwale tej wskazano, że procedura wystawienia i stosowania (...) miała charakter szczególny i posługiwać się nią mogły tylko banki, wszczęcie zatem na tej podstawie egzekucji skutkowało przerwaniem biegu przedawnienia tylko wobec banku, a nie wobec innych podmiotów. Powód wprawdzie nie przedłożył dokumentów, z których miałyby wynikać fakt ewentualnego dochodzenia należności przez pierwotny bank, niemniej jednak nawet

gdyby czynności były podejmowane, to i tak nie miałyby to wpływu na przerwę biegu przedawnienia wobec powoda – nabywcy wierzytelności.

A zatem, skoro z zebranego materiału dowodowego wynika, że umowa będąca podstawą dochodzonego roszczenia została wypowiedziana w dniu 18 czerwca 2010r. (załącznik do umowy cesji – k. 11), to od tego momentu dla powoda zaczął biec termin przedawnienia roszczenia. Zebrane dowody nie potwierdziły jednak, aby w okresie 3 lat od wypowiedzenia umowy, powód dokonał jakiegokolwiek czynności, która mogła przerwać bieg przedawnienia zgodnie z treścią art. 123 § 1 kc. Pozew został wniesiony w dniu 1 lutego 2016r., a więc po upływie terminu przedawnienia.

Na marginesie wskazać należy, iż nawet jeżeli z inicjatywy pierwotnego wierzyciela w czasie postępowania egzekucyjnego komornik ściągnął jakieś sumy od pozwanej, to nie jest to równoznaczne z uznaniem długu i nie powodowało zmiany terminu początku biegu przedawnienia dla powoda. Dodatkowo wysokość odsetek wskazana w wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu z dnia 23.12.2015r. wskazana na kwotę 2501,00 zł w stosunku do należności głównej 5277,24 zł świadczy o tym, iż odsetki ustawowe były naliczane przez okres przekraczający trzy lata.

Biorąc pod uwagę fakt, że roszczenie, z którym wystąpił powód uległo przedawnieniu, Sąd orzekł o oddaleniu powództwa zgodnie z art. 118 k.c.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 §2 k.p.c. w myśl zasady odpowiedzialności strony za wynik procesu, pozwana wygrała proces w całości, ponosząc koszty zastępstwa procesowego w łącznej kwocie 2417 zł. Powód, jako strona przegrywająca winien zwrócić te koszty pozwanej.